

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 45

เรื่อง การแสดงอารมณ์ - ฉันทเสียใจ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยท่าทีที่เป็นมิตร และมีความเมตตา

ตัวชี้วัด:

การฝึกบริหารจัดการตนเอง

สาระการเรียนรู้:

การระบุถึงอารมณ์ต่างๆ: ระบุ และกำหนดอารมณ์ของคน ทั้งด้านบวก
และด้านลบ

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

การรู้จักตัวเอง

บทเรียน:

การแสดงอารมณ์ต่างๆ: ฉันทมีความเศร้า

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กจะได้เรียนรู้การบ่งบอกอารมณ์แห่งความเศร้า
2. เด็กจะแสดงความรู้สึกในการตอบสนองต่อความรู้สึกเสียใจ
3. เด็กจะบอกได้ถึงสถานการณ์ที่ทำให้เขา/เธอมีความเศร้า
4. เด็กจะสามารถระบุได้ถึงอารมณ์ที่มีความเศร้าเสียใจของคนอื่นๆ และสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

ไม่มี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนทั้งหมด
2. ให้ฝึกทำท่าทางเสียใจเพื่อที่จะสามารถแสดงให้กับเด็กๆ ในชั้นเรียนได้
3. อธิฐานเผื่อเด็กๆ เพื่อให้พวกเขาจะสามารถบอกเรื่องความเศร้าเสียใจของเขากับพระเยซูคริสต์ และได้สัมผัสถึงความรักของพระองค์ที่อยู่รอบพวกเขาเมื่อพวกเขาเผชิญกับเหตุการณ์เศร้าเสียใจ

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม แนะนำบทเรียนให้กับเด็กๆ โดยการพูดคุยกันเรื่องต่อไปนี้: **พระเจ้าทรงมีความรู้สึก** ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างเราให้มีอารมณ์ความรู้สึกด้วย
2. เรารู้สึกดีใจ เสียใจ โกรธ หรือหวาดกลัวขึ้นอยู่กับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวเรา ให้เด็กๆ บอกถึงสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ที่อาจจะทำให้เราเกิดอารมณ์ดีใจ เสียใจ โกรธ หรือหวาดกลัว
3. บางครั้ง เราสามารถมีอารมณ์เหล่านี้ได้ทั้งหมดภายในวันเดียวกัน เราจะแสดงออกในวิธีที่แตกต่างกันเมื่อเรามีอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งของอารมณ์เหล่านี้ ให้คุณแสดงออกสีหน้าสำหรับอารมณ์แต่ละอย่าง และให้เด็กๆ แสดงเลียนแบบอารมณ์แต่ละอารมณ์ด้วย
4. วันนี้เราจะมาพูดคุยกันเกี่ยวกับอารมณ์ของความเศร้า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

1. วันนี้เราจะมาพูดคุยกันเกี่ยวกับอารมณ์ของความเศร้า มีใครบ้างที่ทำหน้าเศร้าเป็นบ้าง? หนูใจให้เด็กๆ ลองทำหน้าเศร้า มีอะไรบ้างที่ทำให้เรารู้สึกเศร้าใจได้บ้าง? ให้เด็กๆ ได้ตอบสนอง
 2. บางครั้งเรารู้สึกเศร้าเมื่อเราไม่สามารถทำในสิ่งที่เราต้องการ หรือเมื่อไม่มีใครชวนเราไปเล่นเกมด้วย บางครั้งเราเศร้าเพราะหกล้มและเจ็บ และในบางครั้งเราเศร้าเพราะเราทำบางอย่างไม่ถูกต้อง หรือถูกลงโทษ เมื่อเราเศร้าเราจะเป็นอย่างไร หรือแสดงอาการอย่างไร ให้เลือกเด็กบางคนที่จะตอบสนอง
 3. บางครั้งเราจะร้องไห้เมื่อเรารู้สึกเศร้า บางครั้งเรารู้สึกเศร้าแต่เราไม่ได้ร้องไห้ เวลาที่เราเศร้าถ้าเราได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เราเศร้าใจให้เพื่อนหรือคนในครอบครัวเราฟัง ก็มักจะทำให้เรารู้สึกดีขึ้นได้ เธอเคยเล่าให้ใครฟังบ้างหรือไม่ เมื่อเธอรู้สึกเศร้า? ให้เด็กๆ ได้บอกชื่อของคนที่คุณเคยเล่าเรื่องที่พวกเขาเศร้าใจให้ฟัง
 4. เมื่อเพื่อนของเรารู้สึกเศร้า เรามักจะบอกได้ว่าเขาเศร้าจากการที่เขาแสดงออก เราจะทำสิ่งดี ๆ อะไรบ้างเมื่อเราคิดว่าเพื่อนของเรารู้สึกเศร้าใจ? ให้เด็กๆ ได้ตอบสนอง
 5. เราสามารถสอบถามเพื่อนของเราได้ว่าพวกเขาเศร้าเพราะอะไร และให้เราเป็นผู้ฟังที่ดีเมื่อเขาเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นให้เราฟัง บางครั้งเราอาจจะพูดบางอย่างที่ทำให้เขารู้สึกดีขึ้น หรือเราอาจจะเล่นกับเขาเพื่อช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้น
-
1. ให้เรามาฝึกที่จะช่วยเหลือเพื่อน ๆ ที่เศร้าใจอยู่ เลือกเด็กหนึ่งคนออกมายืนอยู่ข้างๆ คุณ ให้กระซิบเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์กับเด็กคนดังกล่าว เด็กคนดังกล่าวจะแสดงออก หรือบอกเหตุการณ์นั้นกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน และให้เลือกเด็กอีกหนึ่งหรือสองคนที่จะออกมา และแสดงวิธีการช่วยให้เด็กคนดังกล่าวที่จะไม่รู้สึกเศร้าอีก
 - สุนัขของฉันหายไป
 - ฉันทำของเล่นสุดโปรดของฉันหาย

- พี่สาวของฉันตีฉัน
- เมื่อคืนนี้พ่อแม่ฉันเถียงกัน
- เสื้อของฉันทิ้ง
- ฉันหาจานของฉันไม่เจอ
- พี่ชายของฉันพูดไม่สุภาพกับฉัน
- ให้คุณสร้างสถานการณ์ต่างๆ ที่เด็ก ๆ ในชุมชนของคุณอาจจะเคยทำมาก่อน

1. ตอนนี้ให้เรามาเล่นเกมด้วยกันเพื่อที่จะค้นหาดูว่าอะไรที่ทำให้เราเศร้าได้บ้าง ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม เลือกเด็กคนหนึ่งให้แสดงเป็น “กระต่ายน้อย” ให้เด็กคนดังกล่าวมาอยู่กลางวง และให้เด็ก ๆ คนอื่นคิดถึงสิ่งที่ทำให้พวกเขารู้สึกเศร้า และให้ทำหน้าเศร้าเสียใจ
2. เจ้ากระต่ายน้อยจะกระโดดไปมารอบ ๆ และหยุดอยู่ต่อหน้าเด็กหนึ่งคน ให้คุณประโยคทีละประโยค และให้เจ้ากระต่ายน้อย และเด็กคนนั้นพูดตาม

กระต่ายน้อย: “เธอรู้สึกเศร้าใช่ไหม”

เด็กคนนั้น: “ใช่ ฉันรู้สึกเศร้าใจอย่างมาก”

กระต่ายน้อย: “ทำไมเธอถึงรู้สึกเศร้าล่ะ”

เด็กคนนั้น: “ฉันรู้สึกเศร้าใจเพราะ _____” (ให้เด็กเติมในช่องว่างเอง)

กระต่ายน้อย: “เธอจะรู้สึกดีขึ้นไหมถ้าเธอมากระโดดอย่างฉัน”

เด็กคนนั้น: “ใช่แน่นอน”
3. ให้เด็กคนนั้นลุกขึ้น และกระโดดกับกระต่ายน้อยไปรอบ ๆ วง เมื่อพวกเขากะโดดไปด้วยกันรอบหนึ่งเสร็จแล้ว ให้คนที่เป็กระต่ายน้อยกลับไปนั่งในวง และให้เด็กที่เหลืออยู่คนนั้นเป็นกระต่ายน้อยแทน และให้ทำกิจกรรมเหมือนกับที่ทำมาแล้ว ให้เล่นเกมนี้จนเด็ก ๆ ทุกคนได้ผลัดเปลี่ยนกันเป็นกระต่ายน้อย

การสรุปบทเรียน:

1. บางครั้งเมื่อเรารู้สึกเศร้า เราไม่รู้ว่าจะไปพูดคุยกับใครบ้าง แต่ที่จริงแล้วมีคน ๆ หนึ่งพร้อมที่จะรับฟังเรา และต้องการช่วยให้เรารู้สึกดีขึ้น คน ๆ นั้นคือพระเยซูคริสต์ เราสามารถพูดคุยกับพระเยซูคริสต์เมื่อเรารู้สึกเศร้าในทุกที่ และทุกเวลา และพระองค์จะฟังเรา
2. ให้เด็ก ๆ เข้ามารวมกันเพื่อจะอธิษฐานโดยให้เด็ก ๆ ได้อธิษฐานขอบพระคุณพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ได้ทรงสถิตอยู่ด้วยกับเรา และจะทรงฟังเราเมื่อเราทูลพระองค์ในสิ่งที่ทำให้เราเศร้าใจ ให้เดินไปรอบ ๆ และให้เด็กแต่ละคนพูดตามที่คุณอธิษฐาน “ขอบคุณพระเยซูคริสต์ที่ช่วยฉันเมื่อฉันรู้สึกเศร้า และเสียใจ”

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a blank sheet of white paper with ten sets of horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. Each set consists of three parallel dashed lines, providing a guide for letter height and placement. The lines are evenly spaced across the page.